

витрати часу при проектуванні, забезпечує економію матеріалів та застосування прогресивної технології. Кількість існуючих моделей одягу безмежна, а конструкцій, відмінних за покроєм – обмежена визначена кількість [2].

У плечових виробках покрій визначається головним чином конструкцією рукава: вшивний, реглан, суцільно викроєний, комбінований. Кожному покрою відповідає множина форм рукавів, які відрізняються наступними параметрами: шириною рукава на рівні глибини пройми (вузький, середній, широкий, дуже широкий), довжиною рукава, формою головки рукава (класична, плоска, наповнена), силуетом (прилеглий, прямий, розширений зверху, розширений знизу), оформленням низу рукава. Конструктивне оформлення рукавів визначається кількістю швів (одно-, двох-, та трьохшовні), формою ліній, кількістю декоративних елементів та деталей (виточки, зборки, складки, манжети, пати) [3].

При цьому вузол «пройма – рукав» є найбільш складною ділянкою щодо забезпечення якості конструкції, оскільки формує конфігурацію плечового шва та плечовий пояс жакету.

Авторами ставиться за задачу вдосконалення інформаційного забезпечення проектування жіночих костюмів шляхом розробки каталогу вшивних рукавів. Виконано аналіз класифікації засобів модифікації зовнішнього виду одягу з метою розробки рекомендацій щодо модифікацій рукавів жакетів жіночих.

Це урізноманітнить обсяг варіацій при створенні жакетів жіночих, естетично збагатить колекцію без значних змін у конструкцію та технологію обробки стану Це дозволить оптимізувати процес проектування та запуску нових моделей у виробництво, а на етапі реалізації продукції споживач матиме змогу сформувавши комплект у відповідності до призначення та власним вподобанням стильового вирішення.

Література

1. Корягин И. С. Разработка технологии проектирования многоассортиментных промышленных коллекций одежды : автореф. дис.. на соиск. науч. степени канд. техн. наук : 05.19.04 - Технология швейных изделий / И. С. Корягин – М., 2010. – 20 с.
2. Славінська А. Л. Методи типового проектування одягу / А.Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2012. – 179 с.
3. Колосніченко М. В. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва / М.В. Колосніченко, К. Л. Пашкевич одягу : навч. посіб. – 2-ге вид. – К. : ПП НВ «Профі», 2018. – 237 с.

УДК 336.76

МИХАЛЬЧИНЕЦЬ Г.Т.,
Мукачівський державний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ДЕРИВАТИВІВ

Внаслідок посилення інтеграційних процесів у світовій економіці та глобалізації світового економічного простору, структура світового фінансового

ринку видозмінилась, появилися та виокремлення нові сегменти ринку, серед яких провідну роль відіграє ринок похідних фінансових інструментів.

Похідні фінансові інструменти з'явилися насамперед як інноваційні інструменти з управління банківськими ризиками, підвищення ліквідності та доходності банківської діяльності,

Компанії по всьому світу використовують похідні фінансові інструменти для ефективного хеджування своїх ризиків і зменшення невизначеності щодо майбутніх цін на активи. Як наслідок, деривативи роблять величезний внесок у розвиток економіки і збільшують ефективність ринку за рахунок більш точного визначення ціни фінансового інструменту у процесі вільних біржових торгів.

Український ринок похідних цінних паперів є досить молодим і в значній мірі відрізняється від аналогічних ринків країн, які мають розвинену фінансову систему, і кількісно, і якісно.

Першою суттєвою особливістю українських деривативів є відміна від зарубіжних деривативів за базисним активом. В Україні існують численні обмеження кількості базисних активів. Наше законодавство дозволяє лише три види базових активів: цінні папери, товари або кошти, відповідно виділяється три вигляду деривативів: фондові, товарні та валютні.

Другою важливою особливістю деривативів, дозволених до випуску в Україні, є обмеження щодо емітентів [1, с. 784]. Це стосується всіх видів деривативів.

Третьою особливістю деривативів в Україні є наявність обмежень щодо місця торгівлі цими цінними паперами. Наступна особливість деривативів в Україні полягає в повній відсутності непокритих (незабезпечених) деривативів.

У світовій практиці можливе існування як покритих деривативів, тобто таких цінних паперів, на які у сторони, відповідальної за контрактом є в наявності базисний актив, так і непокритих. Українське законодавство з деривативів прямо забороняє непокриті (незабезпечені активом) деривативи. На відміну від світового ринку, де основна кількість операцій здійснюється на позабіржовому ринку, в Україні практично всі операції з деривативами здійснюються на біржовому ринку (лише 0,11% контрактів здійснюються на позабіржовому ринку) [2, с. 349].

Ринок деривативів в Україні, як і весь український ринок цінних перів, є доволі молодим з найбільш вживаними інструментами – ф'ючерсними контрактами, опціонами та опціонними сертифікатами, частка яких у загальному обсязі надзвичайно низька, незважаючи на значні переваги їх в ризик-менеджменту компаній, банків.

Ринок деривативів впродовж останніх чотирьох років скорочується і становить станом на 31.12.2017 року лише 5,62 млрд. грн. що складає 1,2% від всього обсягу торгів на ринку цінних паперів [3].

Рисунок 1 засвідчує падіння всього українського ринку цінних паперів, і це не за рахунок якісного зростання його елементів, це загальне падіння економічних показників України. Позабіржовий ринок дериватив майже

відсутній, 0,59% обсягу торгів деривативами на ринку цінних паперів скоріше виняток, аніж тенденція розвитку.



Рис. 1. Динаміка обсягів торгів на ринку цінних паперів України за період 2013-2017рр.*

*Складено автором за матеріалами [3]

Єдиним емітентом деривативів на біржовому ринку є ПАТ «Українська фондова біржа».

Найбільш поширеними деривативами на українському фондовому ринку є ф'ючерсний контракт без поставки базового активу (валюти, товару, фондового індексу, процентної ставки), ф'ючерсний контракт з поставкою базового активу (товару), опціон на купівлю з поставкою базового активу (деривативів), опціон на продаж з поставкою базового активу (деривативів).

Згідно даних ТОП-10 деривативів, які користувалися попитом на біржовому ринку, найбільш популярним є ф'ючерсний контракт без поставки базового активу (валюти) і складає 87,49% біржового ринку [3].

Важливим документом, що відображає вектор європейських інтеграційних змін на фінансовому ринку України та спрямований на комплексне регулювання відносин, які виникають на ринках похідних цінних паперів та деривативів в частині регулювання професійної діяльності на ринках капіталу є «Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо регульованих ринків та деривативів)» за № 3498 від 20.11.2015 року.

В Даному Законопроекті запропоновані механізми переходу до європейських вимог и щодо капіталу для діючих ліцензованих учасників біржового ринку та нових. Зобов'язання відповідності законодавства України до законодавства ЄС після підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та Угоди про вільну торгівлю зобов'язує учасників ринку приведення розміру капіталу у відповідність до вимог ЄС раніше кінцевого строку гармонізації національного законодавства, тобто 01.01.2020 року. Дана вимога значно скоротить, і так незначну, кількість професійних учасників

Одночасно з цим в Україні, на наш погляд, відсутні об'єктивні причини для створення мегарегулятора, що поєднує нагляд над усіма фінансовими установами. З одного боку, ліквідація Національної комісії з фінансових послуг і поділ її функцій між НБУ і НКЦПФР поки йде повільно. З другого боку, наявні біржові механізми настільки незначні для економіки порівняно з банківським сегментом, що передача регулювання над ними, наприклад, в НБУ, скоріше за все, суттєво знизить пріоритет цього напрямку розвитку. Це може звести шанси на формування помітного організованого ринку і в частині цінних паперів та інших фінансових інструментів, і в частині товарних контрактів [4].

Досліджуючи тенденції розвитку ринку деривативів, варто зазначити, що в сучасних умовах глобалізації розвиток вітчизняної торгівлі товарними та фінансовими деривативами стає надзвичайно актуальним питанням з метою подальшого реформування економічної системи на шляху до євроінтеграції.

Література

1. Данилина С. А. Рынок производных финансовых инструментов [Електронний ресурс] / С. А. Данилина. – Режим доступу : <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/5900/1/Ринок%20похідних%20фінансових%20інструментів.pdf>.
2. Князь С. В. Сучасний стан та проблеми функціонування ринку деривативів в Україні / С. В. Князь, Г. Й. Лучко // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №6 (168). – С. 347-354.
3. Річний звіт за 2017 Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.nssmc.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/Річний-звіт-НКЦПФР-2017.pdf>.
4. Сухоруков О. Регулювання деривативів: стан в Україні та досвід ЄС [Електронний ресурс] / О Сухоруков, Т. Козак. – Режим доступу : https://feao.org.ua/wp-content/uploads/2017/02/2017_02_22_Деривативи№3498.pdf.

УДК 339.92

НЕСТЕРОВА С.В.,
Мукачівський державний університет

ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВОГО ВАЖЕЛЯ ПРИ ОЦІНЦІ РІВНЯ КАПІТАЛІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

Серед управлінських рішень, пов'язаних з підвищенням капіталізації підприємств, неабияке значення має встановлення рівня ризику як існуючої структури капіталу, так і наслідків її зміни. У цьому контексті кількісним параметром оцінки доцільності та ефективності співвідношення власних та залучених джерел коштів є фінансовий леверидж [1]. Під фінансовим левериджем слід розуміти потенційну спроможність впливати на прибуток підприємства шляхом зміни обсягу і структури довгострокових пасивів.

Порівнюючи різні варіанти вартості та структури капіталу, фінансовий менеджер повинен зважати на наслідки, які проявляються в тому, що підприємство, використовуючи запозичений капітал, з одного боку ризикує



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>